DECRET 13/2019, DE 7 DE MARÇ, PEL QUAL ES REGULA EL RÈGIM JURÍDIC DE LES GARANTIES I DELS DIPÒSITS CUSTODIATS PER LA DIPOSITARIA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS[1]

(BOIB núm. 32 Ext., d'11 de març de 2019)

PREÀMBUL

I

L'article 30.28 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, disposa que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears té competència exclusiva per ordenar la seva hisenda, d'acord amb les normes que conté el mateix Estatut d'autonomia; i l'apartat 36 de l'article 30 esmentat preveu la competència exclusiva de la Comunitat Autònoma per regular les normes de procediment administratiu que calguin a fi d'adaptar els diferents procediments administratius a les especialitats de l'organització pròpia.

L'article 87 de la Llei 14/2014, de 29 de desembre, de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, disposa que entre les funcions de la Tresoreria General, que exerceix la direcció general competent en matèria de tresoreria, hi ha les de registrar i custodiar les garanties dipositades.

El Decret 24/2015, de 7 d'agost, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, atribueix la competència en l'àmbit de la tresoreria general a la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques.

II

L'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposa que en l'exercici de la potestat reglamentària les administracions públiques han d'actuar d'acord amb els principis següents:

a) Necessitat i eficàcia, segons els quals la iniciativa normativa ha d'estar justificada per una raó d'interès general i s'ha de fonamentar en una identificació clara dels fins perseguits.
b) Proporcionalitat, que exigeix que aquest sigui l'instrument més adequat per garantir la consecució de l'objectiu perseguit, després de constatar que no hi ha altres mesures menys restrictives i menys distorsionadores que permetin obtenir el mateix resultat.
c) Seguretat jurídica, amb el qual es pretén crear un entorn de certesa que faciliti l'actuació dels ciutadans i les empreses i l'adopció de les seves decisions econòmiques.
d) Transparència, d'acord amb el qual els objectius i la justificació de la regulació s'han de definir clarament, a fi de facilitar el coneixement dels documents del

[1] Aquest Decret ha estat afectat per la Resolució del conseller d'Economia, Hisenda i Innovació per la qual es modifiquen els models de garanties aprovats pel Decret 13/2019, de 7 de març, pel qual es regula el règim jurídic de les garanties i dels dipòsits custodiats per la Dipositaria de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB núm. 6, de 13 de gener de 2026; correcció d'errades BOIB núm. 17, de 5 de febrer de 2026).

procediment i la participació dels potencials destinataris en l'elaboració de les normes.

e) Eficiència, en virtut del qual l'Administració pública ha d'evitar càrregues administratives innecessàries i accessòries i racionalitzar la gestió dels recursos públics.

El règim general de les garanties dipositades en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'ha regulat fins ara en el Decret 156/1989, de 14 de desembre (BOCAIB núm. 9/1990, de 20 de gener), que es va desplegar per l'Ordre del conseller d'Economia i Hisenda de 25 de gener de 1990 (BOCAIB núm. 15/1990, d'1 de febrer). El temps transcorregut i l'experiència adquirida en la gestió i tramitació de les garanties i dels dipòsits han fet paleses mancances i possibilitats de millora que fan recomanable l'elaboració d'una nova norma que actualitzi la regulació a les necessitats actuals, garanteixi la modernització de la Dipositaria de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i doti de més seguretat jurídica el règim de les garanties, d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia i seguretat jurídica.

A més, d'acord amb els articles 106.3 i 108.1 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, les garanties provisionals constituïdes en efectiu, i les definitives constituïdes en efectiu, en valors de deute públic, mitjançant aval o mitjançant assegurança de caució, per garantir els contractes subscrits pels ens del sector públic que tenen la consideració d'administració pública s'han de dipositar a la Caixa General de Dipòsits o a les seves sucursals, o a les caixes o establiments públics equivalents de les comunitats autònomes o entitats locals contractants; és a dir, en el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en el Servei de Dipositaria de la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni. Per això, s'ha d'ampliar l'àmbit d'actuació del Servei de Dipositaria no només a l'Administració de la Comunitat Autònoma i els seus organismes autònoms com fins ara, sinó també a la resta d'ens del sector públic que tenguin la consideració d'administració pública a efectes de la Llei 9/2017.

Amb aquest Decret es regulen les modalitats de garantia admeses i els procediments per registrar-les; la custòdia, l'execució i la devolució, com també els requisits que han de complir els instruments utilitzats com a garantia i les persones o entitats que les presten. Amb aquest nou règim jurídic es dota de transparència l'actuació de la Tresoreria General en matèria de custòdia i registre de garanties i de dipòsits, i es genera un entorn de certesa que facilitarà l'actuació dels ciutadans i de les empreses, i l'adopció de les seves decisions econòmiques.

Així mateix, amb aquest nou règim jurídic es dota d'uniformitat el règim de totes les garanties, i s'amplia la regulació —que és insuficient en aquesta matèria— de les diferents normes sectorials autonòmiques de les quals emanen els diferents negocis jurídics objecte de garantia.

Així doncs, l'aprovació d'aquest Decret determina un nou marc normatiu que permet, en primer lloc, gaudir d'una regulació uniformadora de les garanties que s'hi poden dipositar; i, en segon lloc, la modernització del Servei de Dipositaria —entès en un sentit funcional, això és, com el conjunt de competències i funcions que, en aquesta matèria, corresponen als òrgans i les unitats administratives de la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni, responsable de la Tresoreria de la Comunitat

Autònoma— per poder gestionar les garanties d'una manera eficaç i d'acord amb la realitat actual.

En tot cas, en l'àmbit de la contractació pública, s'ha respectat la normativa estatal general i bàsica a què fan referència la disposició final primera de la Llei 9/2017 esmentada i la disposició final primera del Reglament general de la Llei de contractes, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre.

D'altra banda, les garanties dipositades davant l'Agència Tributària de les Illes Balears s'han de regir per la seva normativa específica, que és la vigent en matèria tributària, i que és prou completa, sens perjudici de la possible aplicació de les normes generals d'aquest Decret per omplir les mancances eventuals de la normativa esmentada. Així mateix, queden fora de l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret les fiances d'arrendaments de finques urbanes i les garanties constituïdes pels beneficiaris de les ajudes comunitàries del Fons Europeu Agrícola de Garantia (FEAGA) i del Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER), que es regeixen per la seva normativa pròpia.

III

Aquest Decret consta de 27 articles, distribuïts en un capítol preliminar i tres capítols, set disposicions addicionals, una disposició derogatòria, tres disposicions finals i set annexos.

El text normatiu és més extens que l'anterior, la qual cosa respon a la necessitat d'ampliar els continguts del règim de les garanties i dels dipòsits i de millorar-ne la redacció, amb la finalitat d'incrementar la seguretat jurídica i la transparència, i, a més, deixar menys marge a la interpretació. Així, s'han especificat els requisits que han de complir les garanties que es poden dipositar i s'han desplegat de manera detallada els processos de registre, devolució i execució.

En el capítol preliminar, relatiu a les disposicions generals, es defineixen l'objecte i l'àmbit d'aplicació del Decret, i es posa èmfasi especial a aclarir que les garanties poden tenir naturalesa purament indemnitzatòria per al rescabalament de danys i perjudicis, o bé naturalesa punitiva, la qual cosa suposa, en aquest darrer cas, la confiscació automàtica de la garantia sense necessitat de justificar la quantificació dels danys i els perjudicis patits, però ha de ser la normativa sectorial reguladora de cada garantia la que n'estableixi la naturalesa en funció de l'obligació que es pretén garantir.

En el capítol I, relatiu al registre, s'especifiquen els tipus de garanties i dipòsits admesos i els requisits que han de complir tant les garanties i els dipòsits com les persones o entitats que presten les garanties.

D'altra banda, en el capítol II es defineix de manera detallada el procés de devolució i el de cancel·lació, i es determina quin és l'òrgan competent per autoritzar la devolució, el contingut i la notificació de la resolució, i el procés de devolució material de la garantia. També es regula un procés extraordinari de devolució de dipòsits i garanties a càrrec de la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni, i es tanca el capítol amb la indicació dels casos i les condicions en què es pot sol·licitar el reemborsament del cost de les garanties i dels dipòsits.

Finalment, el darrer capítol es dedica a l'execució de les garanties, i es regula l'òrgan competent per dictar la resolució d'execució i, també, de forma detallada, el procediment que s'ha de seguir per dictar-la, que posa èmfasi especial en el dret de les

persones o de les entitats avaladores o asseguradores a ser escoltades en els procediments d'execució que les afectin.

Pel que fa a les disposicions addicionals i finals, cal destacar la modificació del text consolidat del Decret sobre contractació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aprovat pel Decret 14/2016, d'11 de març, a fi d'ajustar el règim de les garanties que s'hagin de constituir en aquest àmbit de la contractació pública a les normes generals que conté aquest Decret, tot tenint en compte, així mateix, les normes particulars que resultin de la legislació estatal general i bàsica en aquesta matèria abans esmentades.

Per tot això, a proposta de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de 7 de març de 2019,

DECRET

CAPÍTOL PRELIMINAR
DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

1. Aquest Decret té per objecte regular el règim jurídic de les garanties i dels dipòsits que custodia la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni.

2. El Servei de Dipositaria de la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni (en endavant, la Dipositaria) exerceix, entre d'altres, les funcions de la Tresoreria General de registre i custòdia de garanties i dipòsits, i, en concret:

a) Registra les garanties i els dipòsits que consten en l'apartat 1 de l'article 2 d'aquest Decret, i els custodia.
b) Tramita la devolució o l'execució de les garanties i dels dipòsits custodiats, segons correspongui.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Les normes que conté aquest Decret són aplicables:

a) A les garanties que es constitueixen a favor de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i dels ens del seu sector públic que tenguin la consideració d'administració pública a efectes de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, amb l'excepció que preveu l'apartat 2 d'aquest article.
b) Als dipòsits que constitueixen:
   1r. L'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i els ens del seu sector públic que tenguin la consideració d'administració pública a efectes de la Llei 9/2017 a favor de persones físiques i jurídiques.
   2n. Els beneficiaris de les expropiacions al si d'un procediment expropiador quan l'administració expropiant sigui l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
   3r. L'Agència Tributària de les Illes Balears per raó dels sobrants de les subhastes, d'acord amb l'article 104 bis i) del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

4t. Qualsevol altra persona o entitat en compliment d'una norma que determini que la custòdia correspon a la Dipositaria de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. Tot i que siguin garanties constituïdes a favor de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o dels ens del seu sector públic que tenguin la consideració d'administració pública d'acord amb la Llei de contractes del sector públic, s'han de dipositar en l'Agència Tributària de les Illes Balears les garanties aportades en els procediments de recaptació tributària que tramiti aquesta entitat, i també:

a) Les garanties aportades en els procediments d'ajornament o fraccionament d'altres deutes de dret públic no tributaris integrants de la hisenda pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que estiguin en període executiu.
b) Les garanties constituïdes per suspendre l'execució d'altres deutes de dret públic no tributaris integrants de la hisenda pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que estiguin en període executiu.

3. Les garanties dipositades en l'Agència Tributària de les Illes Balears es regeixen, principalment, per la normativa vigent en matèria tributària i, també, per la resta de l'ordenament estatal i autonòmic aplicable, inclòs aquest Decret.

No obstant això, d'acord amb l'article 104.6.e) del Reial decret 939/2005, els dipòsits constituïts per l'Agència Tributària de les Illes Balears corresponents als sobrants de les subhastes s'han de dipositar en la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni, i els són aplicables aquest Decret, inclòs l'article 22, relatiu a les prescripcions.

Article 3. Naturalesa i finalitat de les garanties

1. Les garanties han de respondre del compliment de les obligacions que estableixin les normes en virtut de les quals es constitueixin, en els termes que aquestes mateixes ho disposin.

2. La naturalesa de les garanties pot ser indemnitzatòria o punitiva, segons el que estableixin les normes en virtut de les quals es constitueixin.

La naturalesa punitiva de les garanties s'ha de justificar per l'interès públic protegit i per la dificultat de quantificar els danys i els perjudicis patits.

3. En les garanties amb funció indemnitzatòria, per confiscar-les cal que l'òrgan competent per resoldre l'execució justifiqui la quantificació dels danys i els perjudicis patits en el procediment tramitat d'acord amb l'article 24 d'aquest Decret.

4. Si són garanties amb funció punitiva, l'incompliment de l'obligació del dipositant suposa la pèrdua automàtica de la garantia dipositada, en el sentit que no cal que l'òrgan competent per resoldre l'execució declari la quantificació dels danys i els perjudicis en el procediment tramitat d'acord amb l'article 24 d'aquest Decret.

Només si es considera que aquests danys i perjudicis ultrapassen l'import de la garantia confiscada, l'òrgan o l'ens gestor corresponent han de justificar l'import dels danys i els perjudicis patits per poder exercir la prerrogativa de depurar les responsabilitats i exigir la suma excedentària.

Article 4. Extensió de les garanties

Les garanties constituïdes responen no només de l'obligació principal, sinó també de les obligacions accessòries, entre les quals hi ha els recàrrecs i els interessos de demora.

Article 5. Comunicació prèvia a la Dipositaria de l'exigència de noves garanties

Els òrgans o els ens gestors de les garanties han de comunicar a la Dipositaria la creació de noves garanties prèviament a la seva exigència, com també la normativa que les regula.

CAPÍTOL I
REGISTRE DE LES GARANTIES I DELS DIPÒSITS

Article 6. Disposicions generals

1. Per registrar la garantia, el dipositant i l'entitat avaladora o asseguradora, segons els casos, han d'estar donats d'alta en el sistema economicofinancer de la Comunitat Autònoma, d'acord amb les instruccions sobre la matèria que dicti la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni.

2. Per poder verificar la representació dels apoderats, d'acord amb l'article 12 d'aquest Decret, les entitats avaladores o asseguradores, abans de registrar la garantia, han d'aportar a l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears els poders per tal que els validi.

3. La constitució de les garanties i dels dipòsits s'ha d'ajustar en cada cas als models que s'aproven com a annex a aquest Decret o a les modificacions eventuals d'aquests models en els termes que preveu la disposició final segona.

4. La Dipositaria ha de comprovar que les garanties i els dipòsits aportats per custodiar-los compleixen els requisits que estableix aquest Decret i, en cas que s'hi observin deficiències, se n'ha d'informar el dipositant, i si no s'esmenen les deficiències i es manté la pretensió de registre, se li ha de denegar aquest registre per mitjà d'una resolució del director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni, en la qual s'han d'indicar els motius de la inadmissió i el recurs administratiu que s'hi pot interposar.

Si no s'hi observen deficiències, la Dipositaria ha de registrar i custodiar la garantia o el dipòsit fins que l'òrgan gestor competent en resolgui la devolució o l'execució, segons correspongui, o, excepcionalment, fins que el director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni en resolgui la devolució, d'acord amb l'article 20.3 d'aquest Decret.

5. La Dipositaria ha d'emetre un resguard acreditatiu del registre de la garantia o del dipòsit, del qual ha d'expedir els exemplars següents:

a) Un per al dipositant.
b) Un per a l'Administració pública.
c) Un per a l'entitat de crèdit, quan siguin garanties en efectiu o dipòsits.

Llevat dels casos a què fan referència l'apartat 3 de l'article 13 i l'apartat 9 de l'article 14, per acreditar el registre de la garantia, el dipositant ha de presentar a l'òrgan o l'ens gestor l'exemplar del resguard per a l'Administració pública que la Dipositaria expedeixi i també una còpia del document de garantia si són avals i assegurances de caució, i, en el cas de les garanties en efectiu i dels dipòsits, el justificant de pagament d'acord amb l'apartat 5 de l'article 8.

6. Les garanties i els dipòsits no són transmissibles entre vius, llevat que la transmissió de l'actiu sigui a conseqüència de modificacions estructurals en la persona

jurídica que hagi dipositat la garantia, com ara fusions, escissions o cessions globals d'actius o passius.

7. La persona que manté una garantia dipositada i vol substituir-la per una altra de modalitat diferent ha de registrar prèviament en la Dipositaria la garantia nova i, una vegada registrada, l'òrgan o l'ens gestor ha de resoldre la devolució de la garantia substituïda.

8. Les persones interessades poden sol·licitar en qualsevol moment a la Dipositaria un certificat de les garanties dipositades en què s'indiqui la situació que correspongui: registrada, ingressada, sol·licitada la devolució o tornada.

Article 7. Tipus de garanties i de dipòsits admesos

1. Els dipòsits s'han de constituir en diners efectius.

2. Les garanties s'han de constituir en alguna de les formes següents:

a) Diners efectius.
b) Valors de deute públic emesos per l'Estat espanyol o les comunitats autònomes.
c) Aval prestat per una entitat de crèdit o una societat de garantia recíproca.
d) Assegurança de caució prestada per una entitat asseguradora.
e) Retencions en el preu, en el cas de contractes públics, d'acord amb la normativa reguladora de la contractació pública. Aquestes garanties es consideren, a tots els efectes, garanties en efectiu.
f) Hipoteca, tant immobiliària com mobiliària, o aval personal, només en els procediments d'ajornament, fraccionament o de suspensió de l'execució de deutes, sempre que l'obligat al pagament del deute justifiqui que no pot aportar cap de les garanties previstes en els apartats anteriors i l'òrgan o l'ens gestor competent per tramitar el procediment d'ajornament o fraccionament o de suspensió del deute estimi que la garantia és suficient, econòmicament i jurídicament, per satisfer el deute.

3. D'acord amb això, no s'accepten avals prestats per entitats asseguradores ni tampoc assegurances de caució emeses per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca, ni, en general, cap modalitat de garantia que no estigui prevista en aquest article.

4. Totes les garanties custodiades han de complir els requisits establerts en aquest Decret, tant si són obligatòries com voluntàries.

5. Les garanties i els dipòsits s'han de constituir en euros.

Article 8. Constitució de garanties i de dipòsits en efectiu

1. Abans d'ingressar la garantia o el dipòsit, el dipositant ha d'aportar a la Dipositaria les dades que figuren en l'annex 1 d'aquest Decret.

2. Amb les dades que aporti el dipositant d'acord amb l'apartat anterior, la Dipositaria ha d'emetre la carta de pagament.

3. El termini de venciment de la garantia és sempre indefinit. La Dipositaria no ha de tornar l'efectiu fins que l'òrgan competent no n'autoritzi la devolució d'acord amb l'article 16 d'aquest Decret o es torni d'ofici a càrrec de la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni d'acord amb l'article 20.3.

4. Amb la carta de pagament, la persona interessada ha de fer l'ingrés corresponent en una de les entitats financeres que s'hi indiquin mitjançant diners en metàl·lic, transferència bancària, xec bancari o xec personal.

Si es paga mitjançant xec, aquest ha de ser nominatiu a favor de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o, si s'escau, del Servei de Salut de les Illes Balears.

5. La persona interessada ha de presentar a l'òrgan o l'ens gestor corresponent un dels exemplars de la carta de pagament juntament amb el justificant de pagament, que pot ser, entre d'altres, el segell o la validació de l'entitat financera, en el qual ha de constar la data de l'ingrés, llevat que el pagament es faci mitjançant transferència bancària.

Si es fa el pagament mitjançant transferència bancària, no és necessari que l'entitat financera segelli la carta de pagament; és suficient que el dipositant la presenti a l'òrgan o l'ens gestor juntament amb el justificant de la transferència que emeti l'entitat financera.

6. Els ingressos dels dipòsits i de les garanties en efectiu s'han de fer en el termini que fixin els òrgans o els ens gestors, que no pot excedir d'un mes des que la Dipositaria emeti la carta de pagament. Si transcorre un mes sense que s'hagi fet l'ingrés, la Dipositaria ha de donar de baixa la carta de pagament de la garantia o del dipòsit no ingressat.

Article 9. Constitució de garanties en valors de deute públic

1. D'acord amb l'article 7, només s'admeten com a garantia els valors de deute públic emesos per l'Estat espanyol o per les comunitats autònomes.

2. En la data d'immobilització, els valors objecte de garantia han de complir els requisits següents:

a) Tenir un valor nominal igual o superior a la garantia exigida.
b) Tenir un valor de realització igual o superior al 105 % de la garantia exigida.
c) Estar lliures de càrregues i gravàmens, i no estar gravats per cap acte o negoci jurídic que perjudiqui la garantia durant la seva vigència.

3. Els rendiments generats pels valors no resten afectes a la garantia constituïda.

4. Per constituir la garantia en valors, el dipositant ha de presentar la documentació següent:

a) Un certificat d'immobilització dels valors expedit per la Societat de Gestió de Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors, SA (IBERCLEAR).
b) Una declaració responsable en la qual identifiqui els valors pignorats a favor de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o l'ens del sector públic que correspongui.
c) En el cas que el dipositant sigui una persona jurídica, els poders de qui la representa legalment que signa la declaració responsable esmentada en la lletra b) anterior, i una còpia del document nacional d'identitat o de la targeta d'identificació d'estrangers, en vigor. No és necessari aportar-ne cap còpia si la persona interessada autoritza prèviament la Dipositaria perquè comprovi aquestes dades mitjançant el sistema de verificació de dades d'identitat.

5. La immobilització de valors s'ha de dur a terme de conformitat amb la normativa reguladora del mercat en què es negocia, i la garantia s'ha d'inscriure en el registre comptable en què figurin anotats aquests valors, de conformitat amb el que disposa l'article 12 del Text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre.

6. L'execució de la garantia i el reemborsament dels valors a favor de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o l'ens del sector públic que correspongui s'han de dur a terme al primer requeriment de la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni, d'acord amb el que estableix l'article 26 d'aquest Decret.

Article 10. Constitució de garanties mitjançant avals prestats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca

1. Perquè s'admetin els avals com a garantia, els ha d'atorgar un banc, una caixa d'estalvi, una cooperativa de crèdit, un establiment financer de crèdit o una societat de garantia recíproca que compleixi els requisits següents:

a) Disposar d'una autorització administrativa oficial en vigor per operar a Espanya.
b) Estar inscrita en el registre d'entitats del Banc d'Espanya que correspongui.
c) No estar en situació de mora davant l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o els ens del sector públic a què fa referència l'article 2.1 d'aquest Decret com a conseqüència de l'impagament d'obligacions derivades d'execucions d'avals anteriors. A aquest efecte, la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni pot refusar l'admissió d'avals provinents d'entitats que mantenguin impagats els imports d'avals executats una vegada exhaurit el termini voluntari d'ingrés a què fa referència l'apartat 4 de l'article 26 d'aquest Decret. La declaració d'aquesta situació de mora requereix la tramitació d'un expedient contradictori previ, en el qual s'ha de donar audiència a l'entitat avaladora.
d) No estar en situació de concurs de creditors.

El compliment d'aquests requisits s'ha de fer constar en el document de l'aval.

2. Els avals han de complir les característiques següents:

a) Ser solidaris respecte a l'obligat principal, la qual cosa implica que l'entitat avaladora renuncia als beneficis d'excussió i divisió.
b) Constituir-se al primer requeriment, la qual cosa implica que l'entitat avaladora renuncia al benefici d'ordre i que la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni li pot requerir el pagament del deute directament, sense necessitat de requerir-lo prèviament a l'obligat principal i, fins i tot, encara que aquest s'hi oposi.
c) Estar en vigor des de la data d'atorgament i fins que la Dipositaria torni el document de l'aval o el director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni certifiqui la renúncia a executar la garantia.

3. Els apoderats de l'entitat amb poder suficient per obligar-la han de signar els avals, d'acord amb el que estableix l'article 12 d'aquest Decret.

Els sistemes de firma admesos són els establerts en l'article 10 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Article 11. Constitució de garanties mitjançant assegurances de caució

1. L'assegurança de caució l'ha d'atorgar una entitat asseguradora que compleixi els requisits següents:

a) Disposar d'una autorització administrativa oficial en vigor per operar a Espanya en el ram de l'assegurança de caució.
b) Estar inscrita en el Registre d'Entitats Asseguradores.

c) No estar en situació de mora davant l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o l'ens del sector públic que correspongui com a conseqüència de l'impagament d'obligacions derivades d'execucions d'assegurances de caució anteriors. A aquest efecte, la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni pot refusar l'admissió d'assegurances provinents d'entitats que mantenguin impagats els imports corresponents a contractes d'assegurança una vegada exhaurit el termini voluntari d'ingrés a què fa referència l'apartat 4 de l'article 26 d'aquest Decret. La declaració d'aquesta situació de mora requereix la tramitació d'un expedient contradictori previ, en el qual s'ha de donar audiència a l'entitat asseguradora.
d) No estar en situació de concurs de creditors.
e) No estar sotmesa a cap mesura de control especial.

El compliment d'aquests requisits s'ha de fer constar en el certificat de l'assegurança de caució al qual fa referència l'apartat 3 d'aquest article.

2. El contracte d'assegurança de caució ha de complir els requisits següents:

a) El dipositant de la garantia ha de tenir la condició de prenedor de l'assegurança, i l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o l'ens del sector públic corresponent ha de tenir la condició d'ens assegurat.
b) S'hi ha de fer constar de manera expressa:
   1r. Que l'entitat assegura solidàriament, la qual cosa implica la renúncia als beneficis d'excussió i divisió.
   2n. Que es constitueix al primer requeriment, la qual cosa representa que l'entitat asseguradora renuncia al benefici d'ordre i que la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni li pot requerir directament el pagament del deute, sense necessitat de requerir-lo prèviament a l'obligat principal i, fins i tot, encara que s'hi oposi el prenedor de l'assegurança.
   3r. Que l'asseguradora no pot oposar a l'assegurat les excepcions que li corresponguin davant el prenedor de l'assegurança.
   4t. Que la manca de pagament de la prima, ja sigui única, la primera o les següents, no dona dret a l'asseguradora a resoldre el contracte, i que el contracte no queda extingit ni la cobertura de l'asseguradora suspesa ni aquesta queda alliberada de la seva obligació.
   5è. Que l'assegurança de caució és de durada indefinida i que ha d'estar vigent fins que la Dipositaria torni el certificat a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article o el director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni certifiqui la renúncia a executar la garantia.

3. La garantia s'ha de constituir en forma de certificat individual, amb la mateixa extensió i garanties que les resultants del contracte d'assegurança, i l'han de signar els apoderats de l'entitat amb poder suficient per obligar-la, d'acord amb el que estableix l'article 12 d'aquest Decret.

Els sistemes de firma admesos són els establerts en l'article 10 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Article 12. Verificació de la representació en els avals prestats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca i en les assegurances de caució

1. Els avals prestats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca i els certificats d'assegurança de caució que es constitueixin com a garanties, els han

d'autoritzar els apoderats de l'entitat avaladora o asseguradora que tenguin poder suficient per obligar-la. Aquesta representació, l'ha de verificar l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears prèviament al registre de la garantia.

Aquesta verificació prèvia no serà necessària si l'aval o el certificat d'assegurança de caució es firma digitalment i la firma digital acredita, a més de la identitat de la persona signant, la seva capacitat i la vigència de la representació.

2. Per poder verificar la representació, l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de validar prèviament i per una sola vegada els poders, i en el contingut de l'aval o del certificat d'assegurança de caució s'ha de fer referència al compliment d'aquest requisit.

3. És responsabilitat de les entitats avaladores o asseguradores comunicar a l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears qualsevol canvi o extinció dels poders presentats i validats. En el cas que s'hagi revocat o modificat el poder de representació sense que l'entitat avaladora o asseguradora ho hagi comunicat a l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i, no obstant això, el representant aparent subscrigui el negoci jurídic de la garantia, aquesta garantia prestada és vàlida i eficaç i l'entitat avaladora o asseguradora n'ha d'assumir els efectes.

Article 13. Constitució de les garanties mitjançant retenció en el preu

1. Es poden constituir garanties mitjançant retencions en el preu, d'acord amb la normativa reguladora de la contractació pública.

2. Per registrar les garanties mitjançant retenció en el preu, l'òrgan de contractació ha de comunicar a la Dipositaria que l'adjudicatari ha optat per aquesta forma de garantia i, si es tracta d'un ens del seu sector públic, ha de transferir a l'Administració de la Comunitat Autònoma l'import de la retenció en el preu. La comunicació ha d'indicar el següent:

a) El número d'expedient assignat al contracte.
b) L'objecte del contracte.
c) L'import de la garantia.
d) El número de document comptable de reconeixement de l'obligació en què s'ha practicat la retenció i la data de pagament.

3. Una vegada registrada la garantia, la Dipositaria ha de trametre directament l'exemplar per a l'Administració pública i l'exemplar per a la persona interessada del resguard acreditatiu a l'òrgan de contractació que sol·licità registrar-la.

Article 14. Constitució de garanties hipotecàries i avals personals en procediments d'ajornament, fraccionament o suspensió d'execució de deutes

1. D'acord amb l'article 7, es poden admetre garanties hipotecàries, tant immobiliàries com mobiliàries, i els avals personals en els procediments d'ajornament, fraccionament o suspensió d'execució de deutes, sempre que l'obligat al pagament del deute justifiqui que no pot aportar cap de les altres garanties que es preveuen en aquest Decret i l'òrgan o l'ens gestor competent per tramitar el procediment d'ajornament, fraccionament o suspensió estimi que la garantia és suficient, econòmicament i jurídicament, per satisfer el deute.

2. Es considera acreditada la impossibilitat d'aportar les altres garanties previstes en aquest Decret quan la persona interessada aporti la documentació següent:

a) Comunicació, com a mínim de dues entitats, de la denegació de la sol·licitud per formalitzar un aval o una assegurança de caució, emesa dins els dos mesos anteriors a la presentació de la sol·licitud d'ajornament o fraccionament o suspensió.
b) Còpia dels extractes bancaris en què s'acrediti la insuficiència del saldo de lliure disposició per constituir una garantia en efectiu i, si la persona que la sol·licita està obligada a dur comptabilitat, còpia del llibre major de tresoreria, del balanç de situació corresponent al mes anterior a la presentació de la sol·licitud d'ajornament, fraccionament o suspensió i dels comptes anuals de l'exercici anterior dipositats en el Registre Mercantil.
c) Declaració responsable de la persona interessada de no ser titular de valors de deute públic.

3. Per tal de valorar la suficiència jurídica i econòmica del bé ofert com a garantia hipotecària, l'obligat al pagament ha d'aportar el següent:

a) Certificat registral o nota simple amb la informació actualitzada del bé que permeti determinar-ne la titularitat i les càrregues existents.
b) Una valoració del bé duita a terme per entitats o professionals especialitzats i independents.

4. Per tal de valorar la suficiència jurídica i econòmica de l'aval personal, l'obligat al pagament ha d'aportar un compromís d'aval personal amb les característiques següents:

a) Ha de ser solidari respecte a l'obligat principal, la qual cosa implica que l'avalador renuncia als beneficis d'excussió i divisió.
b) S'ha de constituir al primer requeriment, la qual cosa implica que renuncia al benefici d'ordre i que la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni li pot requerir que pagui el deute directament, sense necessitat de requerir-ho prèviament a l'obligat principal i, fins i tot, encara que aquest s'hi oposi.
c) Ha d'estar en vigor des de la data d'atorgament i fins que la Dipositaria torni el document de l'aval, d'acord amb el que estableix l'article 18 d'aquest Decret, o que la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni el torni d'ofici d'acord amb l'article 20.3.

L'aval, el pot prestar tant una persona física com una persona jurídica, que ha d'estar al corrent de les seves obligacions tributàries, amb la Seguretat Social i amb la hisenda de la Comunitat Autònoma, i que ha de presentar una situació econòmica que li permeti assumir el pagament del deute.

Si qui presta l'aval és una persona jurídica, els serveis jurídics de l'òrgan competent per fer la concessió de l'ajornament, fraccionament o suspensió han de verificar que la persona que el signa té poder suficient per obligar-la.

5. La concessió de l'ajornament, fraccionament o suspensió està condicionada a l'aportació de la garantia. La garantia s'ha de formalitzar en el termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de l'acord de concessió.

6. La hipoteca immobiliària s'ha de formalitzar mitjançant l'atorgament d'escriptura pública i inscripció del títol constitutiu en el Registre de la Propietat.

La hipoteca mobiliària s'ha de formalitzar mitjançant l'atorgament d'escriptura pública i inscripció del títol constitutiu en el Registre de béns mobles.

7. L'acceptació de les garanties correspon a l'òrgan o l'ens competent per resoldre l'ajornament, fraccionament o suspensió, que ha de comprovar que la garantia aportada compleix els requisits exigits per aquest Decret. L'òrgan o l'ens gestor ha de comunicar a la persona interessada si accepta o no la garantia aportada.

En el cas de les garanties hipotecàries, que s'han d'inscriure en un registre públic, l'òrgan o l'ens gestor ha d'expedir un document administratiu en el qual se'n reculli l'acceptació. L'acceptació de la persona afavorida amb la hipoteca és un requisit per a la seva eficàcia, i s'ha de fer constar en el registre per mitjà d'una nota marginal. La persona interessada ha d'aportar a l'òrgan o l'ens gestor un certificat del registrador que indiqui que s'ha inscrit l'acceptació.

8. Una vegada que l'òrgan gestor ha acceptat la garantia, la Dipositaria l'ha de custodiar. Juntament amb la garantia, l'òrgan o l'ens gestor ha de trametre a la Dipositaria la documentació següent:

a) La resolució que concedeix l'ajornament, fraccionament o suspensió.
b) Si són garanties hipotecàries, el certificat del registrador que indiqui que s'ha inscrit l'acceptació.
c) Quan siguin avals personals prestats per persones jurídiques, la validació dels poders de la persona que signa l'aval, efectuada pels serveis jurídics.

9. Una vegada registrada la garantia, la Dipositaria ha de trametre directament l'exemplar per a l'Administració pública i l'exemplar per a la persona interessada del resguard acreditatiu a l'òrgan que en sol·licità el registre.

Article 15. Validació de les garanties i dels dipòsits registrats

1. És responsabilitat dels òrgans i dels ens gestors validar les garanties i els dipòsits constituïts, a partir del resguard que la Dipositaria expedeixi per a l'Administració pública, i del document de garantia, si són valors de deute públic, avals i assegurances de caució, o del justificant de pagament, si són garanties en efectiu i dipòsits, o abans de registrar-les, quan siguin garanties hipotecàries i avals personals.

2. D'acord amb això, la Dipositaria no ha de validar les garanties i els dipòsits registrats, sens perjudici que pugui comprovar el compliment dels requisits formals que estableix aquest Decret per a cada tipus de garantia i dipòsit.

CAPÍTOL II
DEVOLUCIÓ I CANCEL·LACIÓ DE LES GARANTIES I DELS DIPÒSITS

Article 16. Òrgan competent

1. Les garanties i els dipòsits s'han de tornar d'ofici, bé per pròpia iniciativa de l'òrgan competent per autoritzar la devolució, a instància del dipositant o a instància de la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni, d'acord amb el que indica l'article 20.1 d'aquest Decret. En el cas dels avals i de les assegurances de caució, també poden instar la devolució les persones o les entitats avaladores o asseguradores.

Les peticions de devolucions de les garanties i dels dipòsits de les persones o les entitats interessades s'han d'adreçar a l'òrgan gestor corresponent.

2. Llevat dels casos en què la competència estigui atribuïda legalment a un altre òrgan, l'òrgan competent per autoritzar la devolució de les garanties i dels dipòsits és el següent:

a) Amb caràcter general, el secretari o secretària general o el director o directora general de la conselleria corresponent, respecte dels expedients tramitats pels serveis que en depenen, o l'òrgan de direcció dels ens del sector públic, sens perjudici del que estableix l'article 20.3 d'aquest Decret per a les devolucions d'ofici a càrrec de la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni.
b) En els dipòsits constituïts pels beneficiaris de les expropiacions, el secretari o secretària general o el director o directora general de la conselleria corresponent responsable de la tramitació del procediment expropiador.
c) En els dipòsits constituïts per l'Agència Tributària de les Illes Balears corresponents als sobrants de les subhastes, d'acord amb l'article 104 bis i) del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, el director o directora de l'Agència Tributària de les Illes Balears.

Article 17. Contingut i notificació de la resolució de devolució

1. La resolució de devolució ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

a) El número de registre de la garantia o el dipòsit en el sistema economicofinancer.
b) La identificació de la persona que va dipositar la garantia o el dipòsit.
c) La identificació de la persona a qui es torna o es denega la devolució de la garantia o el dipòsit, si no coincideix amb la que la va dipositar.
d) L'objecte de la garantia o del dipòsit.
e) L'import pel qual es va registrar la garantia o el dipòsit.
f) En les garanties en efectiu o dels dipòsits executats prèviament de manera parcial, l'import de la garantia que es torna o es denega tornar.
g) El motiu de la devolució o de la denegació, d'acord amb aquest Decret i la normativa sectorial aplicable.

2. En el cas que s'autoritzi la devolució, les garanties i els dipòsits s'han de tornar a les persones següents:

a) Les garanties en efectiu i els dipòsits, s'han de tornar mitjançant una transferència bancària a les persones que figurin en la resolució que autoritza la devolució.
b) En els avals i les assegurances de caució:
   1r. Si no s'han executat prèviament, s'han de tornar al dipositant.
   2n. Si s'han executat prèviament, s'han de tornar a la persona avaladora o asseguradora.
c) Els valors de deute públic i garanties hipotecàries s'han de tornar al dipositant.

3. L'òrgan o l'ens gestor ha de notificar la resolució que autoritzi o denegui la devolució al dipositant.

Quan les garanties es tornin a instància de la persona o l'entitat avaladora o asseguradora, la resolució de devolució o de denegació s'ha de notificar a aquesta persona o entitat i, també, al dipositant. En tot cas, les persones o les entitats avaladores o asseguradores poden sol·licitar en qualsevol moment a la Dipositaria un certificat de l'estat de situació de les garanties que hagin constituït.

4. Contra la resolució que dicti l'òrgan o l'ens gestor competent es poden interposar els recursos administratius i jurisdiccionals que preveu la legislació de règim jurídic de les administracions públiques i de procediment administratiu.

Article 18. Devolució material de les garanties i dels dipòsits

1. L'òrgan o l'ens gestor ha de trametre un exemplar original de la resolució d'autorització de la devolució a la Dipositaria per fer la devolució material de la garantia o del dipòsit i, addicionalment:

a) Si les garanties són hipotecàries, un certificat que acrediti que el deute garantit s'ha satisfet totalment i que autoritza la cancel·lació de la hipoteca, per tal que el dipositant pugui cancel·lar les càrregues hipotecàries en el registre públic corresponent. Aquest certificat ha de contenir les dades registrals del bé hipotecat.
b) Si les garanties són valors de deute públic, un certificat que acrediti que el deute garantit s'ha satisfet totalment, per tal que el dipositant pugui cancel·lar la immobilització dels valors davant IBERCLEAR. Aquest certificat ha de contenir les dades identificatives dels valors pignorats.

2. Si es troben errors o deficiències en la documentació tramesa per tornar la garantia, s'ha de requerir a l'òrgan o l'ens gestor que completi la documentació o esmeni els defectes observats. Una vegada esmenat l'error o la deficiència, la Dipositaria ha de tramitar la devolució de la garantia o el dipòsit.

3. La Dipositaria ha de tornar materialment les garanties o els dipòsits a la persona que s'indiqui en la resolució de devolució.

Article 19. Cancel·lació en el sistema economicofinancer del registre de les garanties i dels dipòsits

1. Les garanties i els dipòsits que no s'hagin pogut retornar s'han de cancel·lar en el sistema economicofinancer de la forma següent:

a) En el cas de dipòsits, garanties en efectiu i valors de deute públic, cal atenir-se al que estableix l'article 22 d'aquest Decret, relatiu a la prescripció.
b) En el cas d'avals i assegurances de caució, s'ha de procedir de la manera següent:
   1r. En el cas d'avals i d'assegurances de caució que no s'hagin executat prèviament, si la notificació del certificat de renúncia a executar la garantia al dipositant és infructuosa, s'ha de procedir d'acord amb l'article 44 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i s'ha de practicar la notificació a la persona avaladora o asseguradora. Si aquesta tampoc no es pot practicar, s'ha de cancel·lar el registre de la garantia.
   2n. En el cas d'avals i d'assegurances de caució que s'hagin executat prèviament, si la notificació del certificat de renúncia a executar la garantia a la persona avaladora o asseguradora és infructuosa, s'ha de procedir d'acord amb l'article 44 de la Llei 39/2015, i s'ha de practicar la notificació al dipositant. Si aquesta tampoc no es pot practicar, s'ha de cancel·lar el registre de la garantia.

c) En el cas de garanties hipotecàries, si la notificació al dipositant del certificat per cancel·lar les càrregues és infructuosa, es procedirà d'acord amb l'article 44 de la Llei 39/2015, i s'ha de cancel·lar el registre de la garantia.

2. Els documents originals de les garanties s'han de destruir transcorreguts cinc anys des de la notificació del certificat de renúncia a executar la garantia, en el cas d'avals i d'assegurances de caució, o del certificat per cancel·lar les càrregues, en el cas de garanties hipotecàries, o des de la data de cancel·lació en el sistema economicofinancer, en cas de notificació infructuosa.

Article 20. Devolució d'ofici de les garanties i dels dipòsits a càrrec de la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni

1. Transcorreguts deu anys des que s'hagi registrat la garantia o el dipòsit sense que s'hagi executat o tornat a la persona interessada, la Dipositaria ha de requerir a l'òrgan o l'ens gestor que en constati la vigència.

2. En el cas que l'òrgan o l'ens gestor constati que la garantia o el dipòsit ja no és vigent, ha de dictar la resolució que estableix l'article 17 d'aquest Decret.

3. Si l'òrgan o l'ens gestor no constata la vigència de la garantia o del dipòsit en el termini de dos mesos comptadors des que li ho hagi requerit la Dipositaria, el director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni ha de resoldre la devolució d'ofici de la garantia o el dipòsit.

Article 21. Reemborsament del cost de les garanties i dels dipòsits

1. Amb caràcter general, els dipòsits i les garanties dipositats no meriten cap interès a favor dels dipositants i el cost de les garanties no es reemborsa.

2. No obstant això, en el cas de les garanties que s'hagin presentat per suspendre l'execució d'un acte o per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute, si l'acte es declara improcedent per sentència judicial o resolució administrativa ferma, l'òrgan o l'ens que hagi dictat l'acte declarat improcedent ha de reemborsar el cost de les garanties. Quan l'acte o el deute es declari parcialment improcedent, el reemborsament ha d'incloure la part corresponent al cost de les garanties.

3. El cost de les garanties està integrat per les partides següents:

a) En els avals i les assegurances de caució, per les quanties efectivament satisfetes a les persones o a les entitats avaladores o asseguradores en concepte de primes, comissions i despeses per formalització, manteniment i cancel·lació de la garantia.

   Amb el reemborsament dels costs dels avals i de les assegurances de caució, l'òrgan o l'ens gestor ha d'abonar d'ofici l'interès legal vigent dels costs de la garantia durant el període en el qual es meriti. A aquest efecte, l'interès legal es merita des de la data degudament acreditada en què s'hagin produït aquests costs fins a la data en què la Dipositaria notifiqui al dipositant l'avís que pot presentar-se a retirar la garantia.

b) En les garanties en efectiu o en valors de deute públic, per l'interès legal vigent fins al dia que es torni la garantia.

c) En les hipoteques, el cost ha d'incloure els imports satisfets pels conceptes següents:

   1r. Despeses derivades de la intervenció d'un fedatari públic.

   2n. Despeses registrals.

3r. Tributs derivats directament de la constitució de la garantia i, si s'escau, de la seva cancel·lació.

4t. Despeses derivades de la taxació o valoració dels béns oferts en garantia.

4. Per calcular els interessos, s'ha d'excloure d'aquest còmput tot el temps que transcorri entre el dia en què la persona o entitat interessada va poder instar la devolució de la garantia a l'òrgan o l'ens gestor i el dia en què efectivament insta la devolució.

5. El procediment de reemborsament dels costs de la garantia s'inicia a instància de la persona interessada mitjançant una sol·licitud per escrit adreçada a l'òrgan o l'ens que hagi dictat l'acte declarat improcedent. Juntament amb la sol·licitud, ha de presentar l'acreditació per conceptes de l'import del cost de les garanties, el reemborsament de les quals se sol·licita.

6. Amb la sol·licitud de reemborsament, la persona interessada ha de presentar la documentació següent:

a) Còpia de la resolució administrativa o sentència judicial ferma per la qual es declara improcedent totalment o parcialment l'acte administratiu l'execució del qual es va suspendre o respecte del qual es va ajornar o fraccionar el pagament.
b) Acreditació per conceptes de l'import del cost de la garantia del qual se sol·licita el reemborsament.
c) Indicació de la data en què la Dipositaria li va notificar l'avís que podia presentar-se a retirar la garantia o el certificat de renúncia a executar la garantia. L'òrgan o l'ens gestor ha de sol·licitar a la Dipositaria que confirmi aquesta data.

7. L'òrgan o l'ens competent per autoritzar el reemborsament del cost de les garanties i dels dipòsits és el que ha dictat l'acte declarat improcedent, i el reemborsament del cost de les garanties i dels dipòsits i dels interessos legals s'ha de fer amb càrrec al pressupost corrent de la secció pressupostària corresponent a aquest òrgan o ens.

8. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució que posi fi al procediment és de sis mesos comptadors des de la data en la qual la sol·licitud ha tingut entrada en el registre electrònic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o de l'ens competent per resoldre-la.

Article 22. Prescripció dels dipòsits i de les garanties en efectiu i en valors

1. Pertanyen a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears els dipòsits, les garanties en efectiu i en valors dipositats respecte dels quals les persones interessades no hagin practicat cap gestió en exercici del seu dret de propietat durant un termini de vint anys, d'acord amb l'article 18 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques.

2. Correspon al director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni dictar la resolució pertinent sobre la prescripció dels dipòsits per abandonament durant un període de més de vint anys. La resolució s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* si inclou dipòsits superiors a sis-cents euros. En altres casos, és suficient que es publiqui en la pàgina web de la Dipositaria.

3. Una vegada transcorregut el termini fixat en la resolució sense que la persona interessada hagi presentat cap tipus de reclamació, s'ha d'iniciar l'expedient de

declaració de prescripció a favor de la Tresoreria de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

4. D'acord amb la resolució del director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni, que ha de posar fi al procediment, la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, com a centre director de la comptabilitat pública, ha de fer les anotacions comptables adients.

CAPÍTOL III
EXECUCIÓ DE LES GARANTIES

Article 23. Òrgan competent

1. Amb caràcter general, l'òrgan competent per resoldre l'execució de les garanties dipositades és el secretari o secretària general o el director o directora general de la conselleria corresponent, respecte dels expedients tramitats pels serveis que en depenen, o l'òrgan de direcció de l'ens del sector públic que correspongui, llevat dels casos en què la competència estigui atribuïda legalment a un altre òrgan i llevat del cas a què es refereix l'apartat següent.

2. Quan siguin procediments de constrenyiment tramitats per l'Agència Tributària de les Illes Balears en què la garantia es va registrar a la Dipositaria abans que el deute estigués en període executiu, la Dipositaria, a petició de l'Agència Tributària de les Illes Balears, li ha de traslladar les garanties dipositades per tal que pugui executar-les, si escau.

Una vegada que hagi executat les garanties, l'Agència Tributària de les Illes Balears ha d'informar-ne immediatament la Dipositaria i li ha de comunicar la data d'execució i l'import executat, i, també, en el cas d'execució parcial, si es pot tornar la garantia o si s'ha de retenir per respondre d'obligacions addicionals.

La Dipositaria ha d'informar els òrgans o els ens gestors que exigeixin la restitució de les garanties executades i autoritzin la devolució del document físic de la garantia, si pertoca.

Article 24. Procediment d'execució de les garanties

1. Les garanties només es poden executar quan hi hagi responsabilitats derivades de l'obligació garantida, per la qual cosa l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i els ens del sector públic no poden executar garanties per raó d'obligacions diferents de les garantides.

2. L'execució total o parcial de la garantia requereix un procediment administratiu contradictori previ a fi de determinar si és procedent executar la garantia o no ho és. El procediment consta dels tràmits següents:

a) Resolució d'inici del procediment dictada per l'òrgan competent per resoldre'l.
b) Audiència del dipositant de la garantia i, quan n'hi hagi, de l'entitat avaladora o asseguradora, amb l'abast que estableix l'apartat 2 de l'article 25.
c) Informe del servei gestor competent sobre les al·legacions presentades i la procedència de l'execució de la garantia. Si la garantia és indemnitzatòria, l'informe ha de quantificar els danys i perjudicis d'acord amb l'article 3 d'aquest Decret.

d) Informes o dictàmens que siguin preceptius d'acord amb la normativa sectorial aplicable, i els que es considerin necessaris per resoldre.
e) Resolució motivada, que ha de posar fi al procediment i que ha de contenir un pronunciament exprés sobre la procedència o no de l'execució de la garantia, i, en el cas que es resolgui executar-la, s'hi ha de fer constar, com a mínim, la informació següent:
   1r. Causa que dona lloc a l'execució.
   2n. Identificació del deutor.
   3r. Número d'expedient de registre de la garantia en el sistema economicofinancer.
   4t. Quantia que s'ha d'executar.

3. Sempre que coincideixin el dipositant i l'objecte garantit, l'ordre de prelació en l'execució de garanties és el següent:

1r. Les garanties en efectiu.
2n. Les garanties en valors de deute públic.
3r. Les garanties en avals d'entitats de crèdit i assegurances de caució.
4t. Les garanties en avals personals.
5è. Les garanties hipotecàries.

Si s'han dipositat diverses garanties de la mateixa naturalesa, s'han d'executar primer les que tenguin una data de constitució més antiga. Si s'han constituït en la mateixa data, s'han d'executar primer les que es varen registrar amb anterioritat en el sistema economicofinancer.

4. Quan la garantia no sigui suficient per cobrir les obligacions que abasti, els òrgans competents de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears han d'exigir la diferència en el si del procediment administratiu de constrenyiment contra el deutor principal.

Article 25. Recursos contra les resolucions d'execució

1. Contra les resolucions d'execució es poden interposar els recursos administratius i jurisdiccionals que preveu la legislació de règim jurídic i de procediment administratiu o, quan pertoqui, els que recull la legislació tributària i recaptatòria aplicables.

2. En particular, i atès que les garanties personals són garanties solidàries que s'han de fer efectives al primer requeriment, les persones o les entitats avaladores o asseguradores només poden oposar a l'execució de la garantia les excepcions següents:

a) Excepcions relatives a la formació del contracte de garantia, com són els defectes en el consentiment o l'absència de causa.
b) Excepcions relatives a l'objecte de la garantia, com és el cas en què la causa d'execució sigui aliena a l'obligació garantida.
c) Excepcions relatives a l'extinció de l'obligació garantida, com són el pagament o l'extinció del deute, que inclou la condonació, la confusió, la compensació i la prescripció.

Article 26. Execució material de les garanties

1. Una vegada dictada la resolució d'execució que posi fi al procediment, l'òrgan o l'ens gestor, a fi que tramiti l'execució material de la garantia, ha de trametre a la Dipositaria la documentació següent:

a) Un exemplar original de la resolució d'execució. Quan sigui una garantia personal, l'òrgan o l'ens gestor ha d'aportar un exemplar original addicional per tal que la Dipositaria notifiqui la resolució a la persona o l'entitat avaladora o asseguradora. L'òrgan o l'ens gestor ha de tramitar directament la notificació de la resolució al dipositant de la garantia.
b) Un exemplar original dels informes i dictàmens emesos en el procediment administratiu tramitat per a l'execució.
c) Una còpia de la carta de pagament emesa per l'òrgan o l'ens gestor a nom del dipositant de la garantia, si n'hi ha.

2. Quan la Dipositaria rebi la documentació per tramitar l'execució, ha de procedir de la manera següent:

a) En les garanties en efectiu, ha de comunicar aquest fet a la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears perquè, com a centre director de la comptabilitat pública, apliqui l'import de la garantia a la satisfacció del deute contret.
b) En les garanties en valors de deute, ha de requerir el pagament del deute a l'entitat pública titular dels valors.
   Quan siguin valors representatius del deute de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni ha de declarar la confusió de drets i l'extinció dels valors, circumstància que s'ha de notificar a l'organisme rector del mercat en què cotitzin els valors.
c) En les garanties en avals o en assegurances de caució, ha de requerir a la persona o l'entitat avaladora o asseguradora el pagament del deute fins al límit de l'import garantit.
d) En les garanties hipotecàries, s'ha d'alienar el bé hipotecat mitjançant subhasta, concurs o adjudicació directa, d'acord amb el que preveuen la Llei general tributària i el Reglament general de recaptació.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, si s'observen errors o deficiències en la documentació tramesa per executar la garantia, s'ha de requerir a l'òrgan o l'ens gestor que completi la documentació o esmeni els defectes observats. Una vegada esmenat l'error o la deficiència, la Dipositaria ha d'executar la garantia o el dipòsit.

4. El director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni ha de requerir el pagament a les persones o a les entitats avaladores o asseguradores o a les entitats públiques titulars dels valors, i ha d'adjuntar la resolució d'execució de l'òrgan competent, que és prova suficient de l'incompliment de l'obligat principal i el pressupost base per reclamar la garantia.

Addicionalment, en el cas dels avals i de les assegurances de caució, el requeriment ha de dur adjunta la carta de pagament per fer l'ingrés emès a nom de la persona o l'entitat avaladora o asseguradora.

El termini per requerir el pagament a les persones avaladores o asseguradores o a les entitats públiques titulars dels valors és de quatre anys des que s'hagi dictat la resolució d'execució, d'acord amb l'article 24 de la Llei 14/2014, de 29 de desembre, de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que regula la prescripció de drets.

El termini per fer l'ingrés és el que estableix la Llei general tributària per als deutes en període voluntari de recaptació.

5. Les persones o les entitats avaladores o asseguradores han de fer el pagament d'acord amb el que estableix l'apartat anterior, sense que puguin exigir a la Dipositaria que aporti cap documentació addicional a la resolució d'execució, ni entrar a considerar la procedència o no del pagament per raó de les relacions existents entre el creditor i el deutor més enllà del que preveu l'apartat 2 de l'article 25, i malgrat l'eventual oposició del deutor, si s'escau.

6. Si l'import líquid obtingut de l'execució de la garantia no cobreix la totalitat del deute contret, aquest import s'ha d'aplicar, en primer lloc, al pagament de les obligacions accessòries al deute principal. Els ingressos no s'han d'imputar al deute principal mentre no estiguin pagades totes les obligacions accessòries.

7. Una vegada executada la garantia, per tramitar la devolució dels documents de garantia s'ha de procedir d'acord amb l'article 16 i següents d'aquest Decret.

8. L'impagament de les quanties garantides en el termini assenyalat en el requeriment a què es refereix l'apartat 4 d'aquest article determina l'inici del període executiu de recaptació respecte de la persona o l'entitat que hagi garantit l'obligació, amb els recàrrecs i els interessos corresponents, i l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha d'exigir el deute corresponent d'acord amb el que preveuen la legislació de finances i la normativa tributària i recaptatòria aplicables.

Article 27. Restitució de les garanties executades

En el cas que la normativa reguladora de les garanties executades parcialment obligui a restituir la garantia executada, s'ha de procedir de la manera següent:

a) Si són garanties en efectiu, s'ha de restituir l'import equivalent a l'import executat.
b) Si són garanties en valors de deute públic, avals, assegurances de caució o garanties hipotecàries, l'òrgan o l'ens gestor competent ha d'autoritzar la devolució de la garantia, d'acord amb l'article 17 d'aquest Decret, una vegada que s'hagi restituït tota la garantia, i no només l'import executat. D'acord amb això, els òrgans o els ens gestors no han d'autoritzar la devolució de les garanties executades parcialment fins que no s'hagi dipositat la garantia que substitueixi la garantia executada.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera. Regulació de les garanties i dels dipòsits en les disposicions reglamentàries autonòmiques

Totes les disposicions reglamentàries autonòmiques en les quals s'estableixi l'obligació de constituir qualsevol garantia o dipòsit s'han d'adequar a aquest Decret.

Disposició addicional segona. Els dipòsits i les garanties vigents constituïts abans de l'entrada en vigor d'aquest Decret a favor dels ens del sector públic que tenguin la consideració d'administració pública, a efectes de la Llei 9/2017, que no estiguin registrats a la Dipositaria

Els ens del sector públic que tenguin la consideració d'administració pública a efectes de la Llei 9/2017, que tenguin dipòsits o garanties vigents no registrats a la

Dipositaria, els hauran de trametre per al seu registre i custòdia en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Decret.

Disposició addicional tercera. Els dipòsits i les garanties registrats a favor d'altres ens integrants del sector públic instrumental que no tenen la consideració d'administració pública d'acord amb la Llei 9/2017

Quan, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Decret, s'hagin registrat en la Dipositaria dipòsits i garanties a favor d'ens integrants del sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears diferents dels que consten en l'apartat 1 de l'article 2 d'aquest Decret, per tornar i executar els dipòsits i les garanties s'ha de procedir d'acord amb el que estableix aquest Decret.

L'òrgan competent per dictar les resolucions de devolució i d'execució corresponents és el de direcció de l'ens corresponent.

Disposició addicional quarta. Garanties no incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret

No s'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret:

a) Les fiances d'arrendament de finques urbanes destinades tant a habitatge com a altres usos, les quals s'han de dipositar davant l'Institut Balear de l'Habitatge, d'acord amb la Llei 5/2018, de 19 de juny, de l'habitatge de les Illes Balears.
b) Les garanties constituïdes pels beneficiaris de les ajudes comunitàries del Fons Europeu Agrícola de Garantia (FEAGA) i del Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER), les quals s'han de dipositar davant l'organisme pagador corresponent, de conformitat amb el Reglament Delegat (UE) núm. 907/2014 de la Comissió Europea, d'11 de març de 2014, això és, davant el Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears (FOGAIBA), d'acord amb el Decret 65/2007, de 25 de maig.

Disposició addicional cinquena. Dissolució, declaració de concurs o revocació de l'autorització administrativa per operar a Espanya d'entitats avaladores o asseguradores amb garanties dipositades

1. En cas de dissolució d'entitats avaladores o asseguradores amb garanties dipositades, el dipositant ha d'aportar una nova garantia en el termini d'un mes des que se'n publiqui la dissolució en el *Butlletí Oficial del Registre Mercantil*. Si no la presenta en aquest termini, l'òrgan o l'ens gestor de la garantia li ha de requerir que l'aporti en el termini màxim de deu dies des de la notificació del requeriment.

2. Si les entitats avaladores o asseguradores amb garanties dipositades es declaren en concurs, el termini d'un mes per aportar la nova garantia computa des que es publiqui la declaració de concurs en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

3. En cas de revocació de l'autorització administrativa per operar a Espanya en el ram de l'assegurança de caució de les entitats asseguradores o de l'autorització per operar de les entitats avaladores amb garanties dipositades, el termini d'un mes per aportar la nova garantia computa des que es publiqui l'ordre que en revoqui l'autorització en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

4. La normativa sectorial determinarà les conseqüències de la manca de garantia.

Disposició addicional sisena. Pactes, clàusules i condicions contraris a aquest Decret

D'ac ord amb els articles 6.3 i 1255 del Codi civil, els pactes, les clàusules i les condicions que acordin els contractants i que siguin contraris a aquest Decret no es poden oposar davant l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, sens perjudici de la seva eventual nul·litat de ple dret.

Disposició addicional setena. Aprovació de models

S'aproven els models següents que figuren en els annexos d'aquest Decret:

a) Annex 1: model de garanties i de dipòsits en efectiu.
b) Annex 2: model de declaració responsable d'identificació dels valors pignorats.
c) Annex 3: model d'aval prestat per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca.
d) Annex 4: model d'aval solidari futura UTE prestat per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca.
e) Annex 5: model de certificat d'assegurança de caució.
f) Annex 6: model de certificat d'assegurança de caució futura UTE.
g) Annex 7: model d'aval personal.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria única. Normes que es deroguen

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que disposa aquest Decret, hi siguin incompatibles o el contradiguin, i, en particular:

a) El Decret 156/1989, de 14 de desembre, que regula el procediment de constitució i devolució de fiances davant la Tresoreria General de la CAIB (BOCAIB núm. 9, de 20 de gener, rectificat pel BOCAIB núm. 29, de 6 de març).
b) L'Ordre del conseller d'Economia i Hisenda, de 25 de gener de 1990, per la qual es regula la constitució i la devolució de fiances dipositades a la Tresoreria General de la CAIB (BOCAIB núm. 15, d'1 de febrer).

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Modificació del text consolidat del Decret sobre contractació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aprovat pel Decret 14/2016, d'11 de març

L'article 5 del text consolidat del Decret sobre contractació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aprovat pel Decret 14/2016, d'11 de març, queda modificat de la manera següent:

Article 5. Garanties

1. Les garanties constituïdes a favor de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o dels seus ens del sector públic que tenguin la consideració d'administració pública a efectes de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, es regeixen pel Decret pel qual es regula el règim jurídic de les garanties i dels dipòsits custodiats per la Dipositaria de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i s'han d'ajustar als models aprovats en el Decret esmentat.

2. Les garanties provisionals constituïdes mitjançant valors de deute públic, aval o assegurança de caució s'han de presentar davant l'òrgan de contractació i han de quedar sota la custòdia de la persona responsable de la unitat administrativa de contractació corresponent. Les garanties provisionals constituïdes en efectiu s'han de custodiar en la Dipositaria.

3. Les garanties definitives, qualsevol que sigui la forma en què es constitueixin, s'han de custodiar en la Dipositaria. Quan siguin garanties constituïdes mitjançant retenció en el preu, l'òrgan de contractació ha de comunicar a la Dipositaria que l'adjudicatari ha optat per aquesta forma de garantia i, si es tracta d'un ens del seu sector públic, ha de transferir a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears l'import de la retenció en el preu, d'acord amb el que preveu l'article 13 del Decret esmentat en l'apartat 1 d'aquest article.

4. L'execució de les garanties requereix la tramitació prèvia del procediment que regulen els articles 23 i següents del Decret esmentat en l'apartat 1 d'aquest article, per la qual cosa, en el cas que s'hagin d'executar les garanties provisionals, aquestes s'han de trametre a la Dipositaria perquè les registri prèviament a la seva execució.

5. En les unions temporals d'empreses, les garanties tant provisionals com definitives pot constituir-les una empresa o algunes de les empreses participants, sempre que en conjunt s'assoleixi la quantia requerida en els plecs i garanteixi solidàriament a totes les integrants de la unió temporal.

6. No s'ha d'exigir la constitució de garanties en els contractes menors.

7. En el cas de tramitació d'emergència, es pot iniciar l'execució del contracte sense la constitució prèvia d'una garantia, sens perjudici que l'òrgan de contractació pugui exigir-ne la constitució en qualsevol moment de l'execució del contracte.

8. Quan es tracti d'ens del sector públic que no tenguin la consideració d'administració pública a l'efecte de la legislació de contractes del sector públic, les garanties, tant provisionals com definitives, s'han de dipositar davant el mateix òrgan de contractació, i l'execució s'ha de regir per la normativa administrativa o de dret privat que correspongui.

Disposició final segona. Habilitació normativa

1. S'habilita la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques perquè dicti les disposicions necessàries per desplegar aquest Decret.

2. Així mateix, es faculta la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques perquè modifiqui el contingut dels annexos d'aquest Decret, en el marc de les seves normes i, si s'escau, de les disposicions de desplegament a què es refereix l'apartat anterior.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquest Decret començarà a vigir transcorregut el termini d'un mes des de la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

ANNEXOS[2]

[2] Pel que fa als annexos publicats en el BOIB núm. 32 Ext., d'11 de març de 2019, vegeu els canvis produïts per la Resolució del conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, esmentada en la nota 1 (BOIB núm. 6, de 13 de gener de 2026; correcció d'errades BOIB núm. 17, de 5 de febrer de 2026).